

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

2019. május 26.

Nyíregyháza

Istentisztelet

Rogate vasárnapja

„¹Történt egyszer, hogy valahol imádkozott, és mikor befejezte, így szólt hozzá egyik tanítványa: Uram, taníts minket imádkozni, ahogy János is tanította a tanítványait! ²Ő pedig ezt mondta nekik: Amikor imádkoztok, ezt mondjátok: Atyánk, szenteltessék meg a te neved! Jöjjön el a te országod! ³Mindennapi kenyerünket add meg nekünk naponként. ⁴És bocsásd meg bűneinket, mert mi is megbocsátunk minden ellenünk vétkezőnek. És ne vígy minket kísértésbe!”

Lk 11,1-4

Drága Gyülekezet!

Rogate vasárnapján, az imádság vasárnapján az imádság kerül középpontba. Annak fontosságáról, létjogosultságáról, mikéntjéről, erejéről hallhatunk. Érdekes módon, Jézus nem beszél az

imádság definiálásáról, hanem tényként, természetes dologként említi. Mert – s ami nagyon különleges – minden ember, még aki nagyon távol van Istentől, ő is nagyon jól tudja, hogy az imádságban az ember szólítja meg Istent. Az imádság egy megszólítás, egy könyörgő segítségül hívás, egy bajban lévő embernek a segélykiáltása. Amikor az imádságról beszélünk, akkor nem kell magyarázni, mert minden ember tudja, hogy mi az. A legtöbb esetben, amikor az ember szorult helyzetben van, amikor kilátástalanság veszi körül, még akkor is, ha az imádságra soha senki nem tanította, ha senki nem kulcsolta össze a kezét, ha teljesen kimaradt az életéből az imádság, akkor is tudni fogja, hogy egy ilyen szorult, reménytelen helyzetben is imádkozhat. Megszólíthatja az Istent. Ő bele helyezte, bele kódolta az ember szívébe az imádságnak a lehetőségét. Lehet testvérem, hogy sohasem imádkoztál, lehet, hogy sosem volt őszinte imádságod, de egy biztos, bármilyen mélységben, bármilyen fájdalom közepette is vagy, vagy épen leszel, kiálthatsz Őhöz. Nem baj, hogy sohasem imádkoztál, nem baj, hogy nem tanítottak meg téged, vagy kimaradt az életedből,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

nem baj, hogy nem ilyen „imakörnyezetben”, „hívőkörnyezetben” szocializálódtál, nem baj, hogy nem érezted az imádság szükségét sohasem, nem baj, hogy nem voltál sohasem rákényszerülve, de tudd, hogy ott van az a bátorítás az imádságra: „**ha kiált hozzám, meghallgatom**” Zsolt 91,15, és az az ígélet, hogy Ő meghallgat, Ő válaszol „**Mihelyt meghallja, válaszol neked.**” Ézs 30,19, vagy „**segítségül hívták az Urat, és ő válaszolt nekik.**” Zsolt 99,6. Mert várja a te imádságodat. Te ne azzal foglalkozz, hogy mit nem tettél eddig, hanem azzal, Ő mi mindent tesz meg érted. Ezért Őt bármikor, bármilyen helyzetben, bármilyen körülmények között, bármilyen magasságban vagy mélységben megszólíthatod, kiálthatsz Hozzá, imádkozhatsz! Az ember tudja a mélységben, hogy felfele lehet kiáltani. Tehát Jézus nem az imádság létéről beszél, nem a természetet akarja magyarázni, sokkal inkább arról beszél, hogy az imádságnak milyen körülményei vannak. A „ti tehát így imádkozzatok...” Jézus szavait lehet így is megfogalmazni, amikor/ha imádkoztok, akkor azt e képen tegyétek. S ez a kulcskérdés az imádságban, hogyan szólíthatjuk meg Őt? Kinek

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

tartjuk Őt? A felolvasott igeszakaszból egyetlen szóra szeretném fektetni a hangsúlyt: „Atyánk”. Mind az Ó, mind az Újszövetség világában, korábban az „atya” kifejezés egy bensőséges, bizalmi kapcsolatot fejezett ki, a mi kultúránkban az „apa”, vagy még kifejezőbb az „édesapa” szó erre. A gyermek-édesapa kapcsolatát maga a megszólítás nagyon jól kifejezi. Nekem mindig bántotta a fületem és sértette a szívemet, amikor valaki, feltételezhetően nem akart ő bántó lenni, de faternak szólította az édesapját. Érezzük mi is a különbséget lelkiségben, viszonyban, tisztelet kérdésében, amikor valaki „édesapának” vagy „faternak” szólítja a szüleit. Az „édesapa” szóban benne van minden, amit a gyermek érez az édesapja iránt. Minden tisztelet, bensőséges, bizalmi viszony. Ez a megszólítás a szeretet-bizalmi kapcsolatot fejezi ki. Bátran megszólíthatom őt, mert szeret engem, mert odafigyel rám, mert meghallgat engem, mert fontos vagyok neki, mert mindent megoszthatok vele és ő jót akar nekem. Az édesapa oldaláról pedig ott van, hogy ezzel a bizalommal nem él vissza, „*ami az enyémet, az a gyermekemé is*” lelkület van benne, ő várja, hogy gyermeke mikor jön

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

oda hozzá. Olyan igazi bensőséges viszony van közöttük. A gyermek felnéz az édesapjára, bízik benne, az édesapa mindennél jobban szereti gyermekét.

Ha belegondolok, hogy ma milyen apa-gyermek kapcsolatok vannak, akkor elkeseredem. A gyermek sokszor összerezzen, amikor az apa hazaér. Sok esetben a gyermek nem mer semmit elmondani az édesapjának. Sokszor hamarabb lendül meg a keze, minthogy végig hallgatná gyermekét. A helyes, tiszta apakép eltűnt, kihalt. Nincsen példakép, nincsen apakép, nincsen apaminta, apaszerep, hanem sokkal inkább egy zsarnok, despota, vagy éppen nyámnyila, „anyámasszony katonája”, „mindent ráhagyok” apák vannak, akik nincsenek a helyükön, akiket a gyermek vezet, irányít, lekenyerez. A másik oldalon pedig éppen a gyermek a legtisztéletlenebb, „*Fater, mit pampogsz?*”, „*ne szólj bele, nem a te életed, te már elszúrtad, ne szúrd el az enyémet is!*”, és lehetne sorolni azokat a viszonyokat, mert ezek a mondatok mindent elárul-

nak. Talán mi is tudnánk a környezetünk, vagy éppen a saját életünk-ből példákat hozni. Sokszor már nem is tudjuk, hogy rontottuk el, csak futunk az események után. S próbáljuk helyrehozni a helyrehozhatatlant. Próbáljuk kivívni a tiszteletet, amit már egy életre elveszítettünk. Az egész világ ezt sulykolja, nem kell tisztelni, ha ő tisztel, akkor majd te is visszaadod, viszonzod, harcolja ki, küzdjön meg a tiszteletért és lehetne sorolni. Néha-néha elcsípek egy-egy félmondatot, ki hogyan beszél az édesapjával, édesanyjával, nagyszüleivel, gyermekeivel, lelkészével, embertársával. Ezek mind-mind árulkodó jelek, hogy valami nincsen rendben. Nincsen a helyén valami. Az ember elveszítette ezt a bensőséges viszonyt az ember-ember kapcsolatában, mert nincsen meg az a bensőséges viszony Istennel, az Atyával. Jézus ezért mondja, szólítsd a te Istenedet Atyának. Akihez bárhogyan mehetsz, mert Ő szeret. S erről az oldalról szeretném megközelíteni elsősorban, hogy aztán lássuk meg, kit szólíthatunk meg Atyánknak. Ki Ő valójában? Amit a legfontosabb tudni Őróla, Ő szeret! Ő nagyon szeret téged! Ő a szeretet! A lényéből fakad, hogy szeret, azt nem tudom, miért

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

szeret engem, nem tudom megmagyarázni, hogy mi szeretni való van bennem, erre nem találok magyarázatot, de szeret. Úgy fogad el, ahogy vagyok, bűnösen. A múltammal – amit szégyellek, a bűneimmel, a rendezetlen életemmel, azzal az istentagadó, parázna, tisztátalan, hazug életemmel fogad el, hogy én nem tekintetem Őreá, mint Atyámra! Ő ezzel együtt, úgy ahogy vagyok, szeret. Nem kell kiérdemelnem a szeretetét, megküzdennem érte, nem kell bizonyítanom, hanem egyszerűen szeret.

Őneki mindent elmondhatok. Ő nem nevet ki, nem von kérdőre, nem vájkál a múltamban, nem kárörvend a bukásaimon, nem fitogtatja a hatalmát, nem hagy parlagon a problémáimmal, nem érezteti, hogy ki Ő és ki vagyok én, hanem Ő az édesatyám szeretne lenni, akihez bizalommal mehetek, akivel ilyen mély, bensőséges kapcsolatom lehet. De jó lenne, ha én is ilyen édesapja lehetnék a gyermekeimnek. Ha így tekintenének reám.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Istenre tehát Atyaként lehet tekinteni. Ebben a szóban benne van az is, hogy nem egy távoli Istenről beszélek, hanem olyas Valakiről, aki egészen közel jött az emberhez, közel jött hozzám. Az lehet az Atyám, akit közel érezhetek magamhoz. Hát Ő egészen közel jött a bűnös emberhez. Ő közösséget vállalt, Ő nem mondja, hogy mocskosan, bűnösen nem mehetek Őhöz, hanem épen csak úgy mehetek, amilyen vagyok, amilyen állapotban megszülettem! Vannak olyan helyek, olyan épületek, rendezvények, ahová nem lehet akárhogy menni. Emlékszem, egyszer meghívtak egy protokoll rendezvényre, s a meghívóban leírták részletesen, hogy miben jelenhetek meg, különben nem vehetek részt az ünnepségen.

A mi Atyánk nem ír le feltételeket, az Ő szeretete nagyobb annál, mint hogy feltételeket szabjon. A tékozló fiú példázatában nem olvasunk arról, hogy a moslékos szagú, bűdös, ápolatlan fiúnak először rendbe kellett szednie magát, aztán mehetett az édes-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

apjához. Az apa nem írt feltételeket, hogy hogyan térhet haza, hanem alig várta, hogy a bűdös, moslékszagú, ápolatlan fiát újra a karjaiba vegye, megölelje. Az Atya nem finnyáskodik, Ő nem válogat, hanem úgy vár, ahogy vagy, úgy mehetsz Hozzá, ahogy vagy, olyan dolgokkal, amilyeneket cipelsz, hordozol. Úgy, ahogy vagy, mert Ő vár Rád! Egy történetet hadd meséljek el:

„Egy nagy művész meg akarta festeni városának egyik részletét, és a képen, történelmi célzattal, meg akarta örökíteni városának néhány jellegzetes, jól ismert figuráját. Ilyen volt pl. az ápolatlan külsejű, torzonborz, szennyes rongyokban járó utcaseprő is, akit mindenki jól ismert, és akinek megfelelő helyet szánt a képen. A festő egyszer azt mondta e rongyos, viharvert külsejű embernek:

„Jól megfizetlek, ha eljössz a műtermembe és engeded, hogy lefesselek”. Másnap reggel el is ment, de a festő kénytelen volt elküldeni, mert megmosakodva, szépen megfésülködve, szép ruhába öltözködve jelent meg. A festőnek koldus-ábrázolásához volt rá szüksége, más minőségben nem tudta őt használni.”

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Ezért szólíthatjuk Őt Atyánknak, mert Ő így vár az Ő szeretetével bennünket. Ő ezzel a bizalommal szólít meg most is, mert azt akarja, hogy visszatérjek Őhöz! Ezért küldte el az Ő Fiát, mert már nem tudott mit tenni. Jézus Krisztusban tudta helyrehozni azt a bizalmi kapcsolatot, amit az ember a bűnbeesésben, az engedetlenség következtében felrúgott, de Jézus kész helyreállítani, hogy Istent újra Atyádnak szólíthasd! Így válhat egészen személyessé számodra Isten, szólíthatod meg naponként imádságaidban. Imádság vasárnapja arra buzdít, van Valaki, akit megszólíthatsz, akinek nincsen ügyfélfogadási ideje, aki nem küld el, hanem várja, hogy menj hozzá! Az Atyához bármikor, bármilyen helyzetben mehetsz! Ezt erősíti egy kedves kit történet, melyet hadd meséljek el nektek befejezésképpen:

„Akkor, amikor királyok voltak és azoknak testőreik, azoknak a kezükben pedig alabárd volt, volt egy király, akit nehéz volt megközelíteni. Még a követeket is hosszú ideig várakoztatta az előszobában. Senki a közelébe nem mehetett, akárki akart, összezáródtak

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

*az alabárdok az odavezető ajtó előtt. Egyszer jött egy fiatalember,
aki ment egyik teremből a másikba. Az alabárdosok nem mozdul-
tak, az ajtók nyíltak, pedig köznapian volt öltözködve. Ki volt ez?
A király fia. A király fia szabadon mehet az atyjához.”*

Ilyen szabadon mehetünk mindannyian a Királyhoz és szó-
líthatjuk Őt Atyánknak!

Ámen!